



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **obec Ratboř**, se sídlem Komenského 8, Ratboř, zastoupena Mgr. Markétou Machovou, advokátkou se sídlem Kutnohorská 31, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti a) opatření žalovaného ze dne 17. 8. 2018, čj. MZP/2018/330/1263, ev. č. ENV/2018/52035, b) rozhodnutí ministra ze dne 16. 10. 2018, čj. MZP/2018/330/1706, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, čj. 11 A 225/2018 - 61,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, čj. 11 A 225/2018 - 61, **se ruší** a **v ě c** se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný prostřednictvím Státního fondu životního prostředí České republiky vyhlásil ke dni 1. 8. 2016 41. výzvu k podávání žádostí o poskytnutí podpory v rámci Operačního programu Životní prostředí 2014-2020 (dále jen „výzva“). V rámci výzvy byla mj. podporovaná aktivita „3.2.1: *Výstavba a modernizace zařízení pro sběr, třídění a úpravu odpadů*“. V ní bylo možné podpořit projekty zaměřené mj. na: „[s]ystémy pro separaci/oddělení sběr (bez svozových prostředků) komunálního odpadu a odpadu podobného komunálnímu odpadu (jedná se o sběr biologicky rozložitelných komunálních odpadů (BRKO), plastů, papíru, skla, kovů, textilu a nápojových kartonů). [...]“. Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) požádala dne 30. 11. 2016 v rámci této podporované aktivity o poskytnutí podpory projektu Ekologická obec Ratboř. Záměrem tohoto projektu bylo rozšířit systém separace vznikajících bioodpadů ve spádové oblasti, a to prostřednictvím

pořízení dvou kontejnerů a kolového nakladače. Rozhodnutím ze dne 10. 8. 2017 žalovaný rozhodl o poskytnutí dotace ve výši 1 847 905,95 Kč. Výše dotace byla následně změněna rozhodnutím ze dne 7. 11. 2017, a to na 1 840 706,45 Kč.

[2] Přípisem ze dne 5. 1. 2018 žalovaný informoval stěžovatelku o neschválení žádosti o platbu z důvodu, že stěžovatelkou pořízené zařízení Case IH Farmall 85A není kolový nakladač, který byl předmětem žádosti o dotaci a který byl v rámci výzvy podporován, nýbrž kolový traktor. Opatřením ze dne 17. 8. 2018, čj. MZP/2018/330/1263, ev. č. ENV/2018/52035, následně žalovaný podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném od 1. 1. 2018, odmítl vyplatit stěžovateli dotaci ve výši 1 537 607,5 Kč, neboť pořízený traktor představuje neuznatelný výdaj. Proti tomuto opatření podala stěžovatelka námitky, o kterých rozhodl ministr životního prostředí rozhodnutím ze dne 16. 10. 2018, čj. MZP/2018/330/1706, tak, že je zamítl a opatření žalovaného shledal plně oprávněným.

[3] Následně podala stěžovatelka proti opatření žalovaného a rozhodnutí ministra životního prostředí žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

[4] Městský soud žalobu neposuzoval jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jak stěžovatelka alternativně navrhla. Opatření o nevyplacení části dotace podle § 14e rozpočtových pravidel je podle něj totiž rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015 - 48, č. 3579/2017 Sb. NSS, *Jihočeská univerzita v ČB*). Rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Představuje závazný příslib poskytovatele dotace, že dotaci při splnění podmínek příjemci poskytne. Stěžovatelce proto nevzniklo subjektivní právo na vyplacení dotace v plné výši. V rámci výzvy nelze podpořit jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek traktor či malotraktor. Stěžovatelkou pořízené zařízení je však kolový traktor. Tomu odpovídá i záznam v technickém průkazu, dle kterého je dotčené zařízení kolovým traktem kategorie T2.

[5] Postup žalovaného, kterým požadoval po stěžovateli čestné prohlášení, není nezákonný. Žadatelé o poskytnutí dotace měli v otázce možného pořízení traktoru pochybnosti. To vyplývá i z e-mailové korespondence předložené stěžovatelkou při jednání před soudem a z tvrzení žalovaného. Podle městského soudu je zřejmé, že to byl zejména administrátor stěžovatelky, společnost KONCEDO, s.r.o., kdo vykládal obsah podmínek výzvy odlišně než žalovaný. V důsledku právního názoru svého administrátora pak stěžovatelka v čestném prohlášení uvedla, že pořizované zařízení bude sloužit pouze jako účelový prostředek k manipulaci s odpady a nebude upravováno tak, aby sloužilo jako multifunkční zařízení. To však neodpovídá charakteru zařízení, které stěžovatelka pořídila. Kolový traktor byl ve výzvě, tak i v předloze čestného prohlášení výslovně vyloučen. Segment odděleného sběru odpadů byl ve výzvě rozdělen na dvě části. V první části jde o oddělený svoz včetně svozové techniky s podporou pouze 25 %, přičemž je v ní uvedeno, že jako svozový, manipulační a energetický prostředek nelze podpořit traktor nebo malotraktor. Druhá část byla určena na nákup kontejnerů a stavební

pokračování

úpravy sběrných míst s podporou 85 %. Věta vylučující traktory a malotraktory není v této druhé části uvedena. Nicméně je zřejmé, že z této části byly vyloučeny jako celek svozové prostředky. To, že traktor není uznatelným výdajem, proto nesporně vyplývá z textu výzvy. Z obecného vyloučení svozových prostředků totiž vyplývá, že nebylo nutné explicitně uvádět vyloučení konkrétních traktorů jako v jiných částech výzvy.

[6] Správní uvážení žalovaného nebylo v rozporu s obsahem spisu. Odlišný náhled stěžovatelky na způsob hodnocení rozhodných skutečností žalovaným není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. Úvahy žalovaného jsou dostatečné, logické a mají oporu v konkrétních zjištěních. Žádný ze stěžovatelkou předložených listinných důkazů nesvědčí o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je výsledkem diskriminačního či svévolného postupu správního orgánu, ani že byl porušen princip rovnosti před zákonem. Projektem města Chýnov se ministr životního prostředí zabýval podrobně na straně 5 rozhodnutí o námitkách. Rozdílnost pořizovaných strojů v rámci projektu stěžovatelky a města Chýnov vyplývá (kromě ceny stroje, kapacity projektu a dalších) z rozdílnosti v zápisu v technickém průkazu obou zařízení. V případě stěžovatelky je v něm jednoznačně uvedeno, že se jedná o kolový traktor. V technickém průkazu stroje Kramer-Werke 349, pořízeném městem Chýnov, je uveden čelní nakladač, což je zařízení odpovídající výzvě. Stěžovatelka nedoložila jedinou okolnost, která by mohla soud vést k závěru o diskriminaci a o nerovném přístupu žalovaného k ní. Nedoložila, že v jiném případě žalovaný proplatil dotaci tomu, kdo v rámci výzvy a daného projektu pořídil malý kolový traktor jako multifunkční zařízení určené ke svozu a manipulaci s odpady.

[7] Žalovaný se v průběhu řízení o žádosti snažil o jasnou, srozumitelnou, přehlednou a všem dostupnou komunikaci s příjemcem dotace. Městský soud neprovedl ve věci další dokazování stran komunikace stěžovatelky s jejím administrátorem žádosti. Nemohlo by totiž nic změnit na skutkovém základu věci. Není sporu o pořízení konkrétního zařízení a o požadavku na jeho proplacení podle rozhodnutí o poskytnutí dotace. Pro spor o právním posouzení naplnění podmínek pro úspěšné poskytnutí a vyplacení dotace pak nebyl dán k doplnění dokazování žádný důvod.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[8] Stěžovatelka napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, podle jejího obsahu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[9] Namítá, že přestože městskému soudu doložila, že žalovaný postupoval při posuzování žádosti jiných žadatelů odlišně, než v jejím případě, a traktory jim proplatil, soud se tímto rozporem vůbec nezabýval a skutkový stav dále nezjišťoval. Soud měl od žalovaného žádat vysvětlení rozdílného zacházení. To však neučinil. Do spisu byl založen doklad, ze kterého jednoznačně vyplývá, že žalovaný v sekci bez svozových prostředků poskytl dotaci společnosti OK FYTOKOMP s.r.o. na přívěs s teleskopickým nosičem kontejnerů, tedy na svozový prostředek. Stěžovatelka na tento případ upozornila, stejně jako na skutečnost, že podobné zařízení nevlastní, a proto že nemůže pořízeným kolovým nakladačem provádět svoz. Přesto soud nepřipadně přisvědčil žalovanému, že pořízený kolový nakladač je svozovým prostředkem, aniž by požadoval od žalovaného vysvětlení, proč postupoval v případě stěžovatelky a této společnosti rozdílně. V příslušné

konfiguraci totiž mohou být traktory v kategorii T1 i T2 svozovým prostředkem. Žalovaný proplatil společnosti ŠIMICE s.r.o. rypadlo-nakladač JCB 4CX, který slouží jako multifunkční stroj. Založení dokumentace dokládající tuto skutečnost stěžovatelka požadovala při jednání před soudem. Stěžovatelka městskému soudu rovněž předložila e-mailovou korespondenci, která jednoznačně vyvrací tvrzení žalovaného, že traktor nebyl nikdy podporován. Soud tento důkaz zcela pominul. Jako důkaz rovněž neprovedl tabulku proplacených projektů. Z té vyplývá, že žalovaný proplatil minimálně šesti žadatelům stroje, které byly vedeny v technickém průkazu jako traktor. Tuto argumentaci soud nijak nezohlednil. Technický rozdíl mezi nakladačem proplaceným žalovaným vedeným jako kolový traktor T1 a mezi strojem pořízeným stěžovatelkou kategorie T2 je pouze ve světelné výšce. Ani tento argument soud nevypořádal. Městský soud se rovněž nevypořádal s námitkou žalovaného, dle které stěžovatelka pořídila traktor, který je trakční, a slouží proto k tahu. Přestože stěžovatelka uvedla, co je dle vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, považováno za traktor. Obě kategorie T1 a T2 jsou kolovými traktory. Městský soud však v případě traktoru pořízeného městem Chýnov nevzal v úvahu druh vozidla a za rozhodný považoval podružný údaj o typu, kde je uveden kolový nakladač.

[10] Stěžovatelka nesouhlasí s tím, že by v dané části výzvy, ve které žádala o poskytnutí dotace, nebyl traktor podporován. Městský soud pominul, že čestné prohlášení bylo vyžadováno pouze u žadatelů o dotaci u administrátora společnosti KONCEDO, a že bylo zasláno až po uzavření výzvy. Omezení pořízení traktoru nebylo v části výzvy žádané stěžovatelkou (tj. v části bez svozových prostředků) výslovně uvedeno. Snaha žalovaného prostřednictvím čestného prohlášení měnit podmínky výzvy, případně extenzivně upřesňovat její podmínky, je nepřijatelná. Žalovaný se snažil prostřednictvím čestného prohlášení neoprávněně zhojit obsahovou nepřesnost v textu výzvy. Čestné prohlášení nikdy nebylo a ani nemohlo být součástí podmínek výzvy. Nemohlo proto ani být základem pro rozhodnutí žalovaného. Upravené čestné prohlášení, které bylo žalovanému doručeno společně s obrazovou a listinnou dokumentací vítězného stroje před rozhodnutím o přidělení dotace, tj. před 25. 10. 2017, bylo žalovaným přijato bez námitek. Žalovaný měl před vydáním rozhodnutí k dispozici veškerou fotodokumentaci, ze které bylo zřejmé, jaký druh stroje stěžovatelka vysoutěžila a navrhuje k proplacení.

[11] Městský soud založil své rozhodnutí na nesprávně zjištěné časové posloupnosti událostí. Po ukončení výzvy byla 3. 5. 2017 doručena stěžovateli depeše. Po odeslání čestného prohlášení a přijetí textu rozhodl žalovaný 10. 8. 2017 o poskytnutí dotace. Poté mohla stěžovatelka zahájit výběrové řízení. Nemohla proto předvídat, jaký stroj bude vysoutěžena. Po odeslání dokumentace k vysoutěženému kolovému nakladači, ve které byl stroj označen jako Case IH Farmall 85A, mohl žalovaný zjistit, o jakou kategorii stroje se jedná. Teprve poté, co měl žalovaný k dispozici obrazovou i písemnou dokumentaci k vítěznému stroji, byla stěžovatelka depeší ze dne 20. 11. 2017 vyzvána k dodání technického průkazu na traktor. Z toho vyplývá, že žalovaný ještě před vydáním rozhodnutí o přidělení dotace věděl, že vysoutěžený stroj je v technickém průkazu veden jako traktor.

pokračování

[12] Městský soud nevypořádal námitky rekapitulované v bodě 37 napadeného rozsudku. Jasně a srozumitelně nevyjasnil, proč traktor vysoutěžený stěžovatelkou považuje za svozový prostředek, přestože mu bylo známo, že tento stroj nemá potřebné zařízení k manipulaci s kontejnery na bioodpad.

[13] Stěžovatelka v době podání žádosti nevěděla, jaký druh stroje bude vysoutěžen. Zadal proto do výběrového řízení v souladu s výzvou požadavek na kolový nakládací stroj, nikoliv traktor. Tímto nakládacím strojem je i pořízený nakladač Case IH Farmall 85A, který byl již z výroby dodán jako nakladač. Výklad textu výzvy předkládaný žalovaným i soudem prakticky neumožňuje pořízení jakéhokoliv nakládacího stroje, neboť každý nakladač lze po přestavbě použít jako multifunkční a svozové zařízení. Ze spisu není zřejmé, že by mnozí žadatelé měli v otázce možného pořízení traktoru pochybnosti. Jednotlivá ustanovení výzvy mají být jasná a nemohou připouštět odlišný výklad. Nejasnosti nemohou být použity v neprospěch žadatele.

[14] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že obdržel dotazy na možnost pořízení traktoru od žadatelů o dotace. S ohledem na tyto dotazy rozeslal těmto žadatelům depeše uvádějící, že traktor jako multifunkční zařízení je neuznatelný náklad. Tato depeše nebyla zaslána pouze příjemcům projektů, které zpracovávala společnost KONCEDO, ale i dalším příjemcům, u kterých nebylo z žádosti zjevné, že jsou řádně seznámeni s obsahem výzvy. Smyslem čestného prohlášení tak bylo zajistit, že se s podmínkami výzvy seznámí i přímo odpovědní zástupci příjemců dotace. Stěžovatelka vědomě upravila text čestného prohlášení a vymazala z něj slovo traktor. Je proto zjevné, že ještě před zahájením výběrového řízení byla upozorněna na to, že traktor nelze považovat za uznatelný výdaj, a že si toho byla vědoma. Žalovaný nepodpořil v rámci operačního programu žádné traktory. Příjemci jmenovaní stěžovatelkou pořídili kolový nakladač. Rozhodující pro způsobilost pro dotaci je údaj označený jako typ karoserie, který odlišuje traktory od kolových nakladačů, nikoliv označení typu T.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že je důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval nepřezkoumatelností napadeného rozsudku (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatelka namítá, že se městský soud nevypořádal s některými žalobními námitkami a s důkazy předloženými stěžovatelkou. Spatřuje tedy v napadeném rozsudku nedostatek důvodů.

[17] Nejvyšší správní soud se v obecné rovině k nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů mnohokrát vyjádřil (viz např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS). Rozhodnutí soudu je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zejména tehdy, pokud není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu soud považoval žalobní námitky za liché či mylné nebo proč nepovažoval právní argumentaci v žalobě za důvodnou, případně opomene-li

krajský soud přezkoumat některou ze žalobních námitek nebo neprovede-li důkazy navržené účastníkem řízení, aniž by vyložil, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl (rozsudek NSS ze dne 8. 12. 2020, čj. 2 As 243/2020 - 26). Pouze je-li napadený rozsudek přezkoumatelný, může Nejvyšší správní soud přistoupit k věcnému hodnocení uplatněných námitek.

[18] Stěžovatelka namítá, že přestože městskému soudu doložila, že žalovaný postupoval při posuzování žádosti jiných žadatelů odlišně, než v jejím případě, a traktory jim proplatil, soud se tímto rozporem vůbec nezabýval a skutkový stav dále nezjišťoval. Tato námitka není důvodná. Jak totiž vyplývá z bodu 55 napadeného rozsudku, městský soud se otázkou rozdílného přístupu žalovaného ke stěžovateli a dalším příjemcům dotace zabýval. Dospěl nicméně k závěru, že stěžovatelka nedoložila, že by žalovaný v rámci výzvy a daného projektu proplatil některému příjemci dotace pořízení malého kolového traktoru jako multifunkčního zařízení určeného ke svozu a manipulaci s tříděným odpadem.

[19] Městský soud dále podle stěžovatelky pominul důkaz e-mailovou komunikací žalovaného a jako důkaz neprovedl tabulku proplacených projektů. Tato námitka je lichá. Městský soud se e-mailovou komunikací žalovaného zabýval v bodě 44 napadeného rozsudku. Konkrétně uvedl, že z ní vyplývá, že žadatelé o poskytnutí dotace měli v otázce možného pořízení traktoru či malotraktoru pochybnosti. To, že městský soud hodnotil skutečnosti vyplývající z dané e-mailové komunikace odlišně než stěžovatelka, neznamená, že se předloženým důkazem opomněl zabývat. Pokud jde o tabulku proplacených projektů, z bodu 55 napadeného rozsudku implicitně vyplývá, že městský soud se předloženou tabulkou zabýval. Uvedl totiž, že z „žalobcem předložených listinných důkazů podle názoru soudu nesvědčí o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je výsledkem diskriminačního či svévolného postupu správního orgánu, ani že byl porušen princip rovnosti před zákonem“. Z uvedeného tak vyplývá, že městský soud hodnotil všechny listinné důkazy předložené stěžovatelkou. V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů však dospěl k závěru, že z nich stěžovatelkou tvrzené skutečnosti nevyplývají.

[20] Nejvyšší správní soud nicméně přisvědčuje stěžovateli, že městský soud nevypořádal žalobní námitku rekapitulovanou v bodě 37 napadeného rozsudku, podle které výzva v části podporované aktivity 3. 2. 1, odstavec druhý (viz bod [1] tohoto rozsudku), žádné omezení manipulační techniky neobsahuje.

[21] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem v tom, že výzva v této části pořízení svozových prostředků obecně vylučuje. Také souhlasí s tím, že z odstavce třetího (včetně svozových prostředků) vyplývá, že jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek v rámci výzvy nelze podpořit traktor nebo malotraktor (blíže viz rekapitulaci v bodě [5] tohoto rozsudku). Stěžovatelka však žádala o dotaci nikoliv podle odstavce třetího, ale podle odstavce druhého. Z odůvodnění napadeného rozsudku tak není zřejmé, proč nelze v rámci odstavce druhého (bez svozových prostředků) pořídit traktor nikoliv jako svozový, ale jako manipulační prostředek. Stěžovatelka přitom v žalobě namítla, že v rámci tohoto odstavce výzva žádné omezení manipulační techniky neobsahuje. Městský soud se k žalobní námitce stěžovatelky měl proto správně zabývat tím, zda v rámci druhého odstavce (bez svozových prostředků) je možné pořídit traktor jako manipulační prostředek, jestliže v něm není obsaženo výslovné omezení jako v případě

pokračování

třetího odstavce. Stěžovatelka při ústním jednání navíc uvedla, že pořízený traktor s čelním nakladačem používá pouze pro manipulaci s kontejnery na opad, nikoliv na jeho svoz, pro který používá nákladní vůz získaný prostřednictvím předchozí dotace. Případně měl městský soud blíže rozvést, proč stroj pořízený stěžovatelkou považuje rovněž za svozový prostředek, jehož pořízení je v tomto odstavci obecně vyloučeno. Tyto úvahy však v napadeném rozsudku zcela chybí. Pouhé konstatování, že „[ž]alobci nelze přisvědčit v argumentaci, podle níž 41. Výzva žádná omezení manipulační techniky neobsahuje a ohledně významu omezení manipulační techniky nelze dospět ani gramatickým výkladem k závěrům, k nimž žalovaný dospěl.“, řádné a zdůvodněné vypořádání žalobní námitky nepředstavuje. Její vypořádání nelze spatřovat ani v bodě 45 napadeného rozsudku. Stěžovatelka namítla, že i podle společnosti KONCEDO nebylo v této části výzvy uvedeno žádné omezení manipulační techniky, neboť to se týkalo pouze projektů na separaci a svoz odpadu včetně svozových prostředků (odstavec třetí). Odůvodnění městského soudu, podle kterého nebyl projekt stěžovatelky do této kategorie (tedy v rámci podporované aktivity 3. 2. 1, odstavec třetí) prokazatelně podán, se zcela míjí s podstatou žalobní argumentace. Není totiž sporu o tom, že stěžovatelka podala žádost o poskytnutí podpory v rámci podporované aktivity bez svozových prostředků (odstavec druhý). Sporná naopak je otázka, zda stěžovatelka mohla v rámci této podporované aktivity traktor pořídit. Bylo proto na městském soudu, aby se zabýval tím, zda traktor pořízený stěžovatelkou je svozový nebo manipulační prostředek, a zda lze případně v rámci podporované aktivity 3. 2. 1, odstavec druhý, pořídit traktor jako manipulační prostředek.

[22] V této souvislosti se měl městský soud rovněž zabývat tím, zda mohl žalovaný po uzavření výzvy v depeši ze dne 3. 5. 2017 ve vzoru čestného prohlášení upřesnit, že „*pořizované zařízení nesmí sloužit jako svozový prostředek, ale pouze k manipulaci, a že nesmí jít o multifunkční zařízení (např. traktor, traktorbagr, malotraktor, atd.)*“. Stěžovatelka totiž v žalobě namítla, že je z hlediska hodnocení splnění podmínek výzvy bezvýznamné, zda podepsala či neodepsala čestné prohlášení požadované depeší, jestliže čestné prohlášení nebylo součástí výzvy a ani pravidel pro žadatele a příjemce podpory. To, že podle městského soudu někteří žadatelé o poskytnutí dotace měli v otázce možného pořízení traktoru či malotraktoru pochybnosti, nevypovídá nic o tom, zda žalovaný po uzavření výzvy mohl takto postupovat či nikoliv. Jestliže druhý odstavec (bez svozových prostředků) výslovné omezení manipulačních prostředků neobsahuje, bylo na městském soudu, aby uvedl, z jakého důvodu výzva pořízení kolového traktoru jako manipulačního prostředku i v rámci tohoto odstavce vylučuje, nebo proč považuje upřesnění podmínek výzvy skrze depeši za přípustné a zákonné. Uvedené úvahy v napadeném rozsudku chybí, neboť městský soud námitku týkající se čestného prohlášení nevypořádal.

[23] Stěžovatelka rovněž v žalobě namítla, že žalovaný měl před vydáním změny rozhodnutí o poskytnutí dotace k dispozici kompletní dokumentaci (kupní smlouvu včetně technické a obrazové dokumentace daného stroje), kterou opakovaně a několikastupňově bez námitek zkontroloval. Postupovala proto v dobré víře a důvěřovala rozhodnutí žalovaného. Měla za to, že jí tak tímto rozhodnutím vzniklo subjektivní právo na vyplacení dotace. Ani touto námitkou se městský soud nezabýval. Z bodu 36 napadeného rozsudku vyplývá, že městský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dospěl toliko k obecnému závěru, že stěžovatelce subjektivní

právo na vyplacení dotace nevzniklo. Tyto závěry se však obecně vztahují k situacím, kdy se příjemce dotace domáhá nároku na poskytnutí dotace, přestože porušil zákonné podmínky jejího poskytnutí nebo podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace. Netýkají se však specifické situace, kdy příjemce případně nesplní podmínky poskytnutí dotace, ale postup poskytovatele mu založí dobrou víru v to, že podmínky splnil. Městský soud se proto nijak nezabýval tvrzenou dobrou vírou stěžovatelky v rozhodnutí o změně rozhodnutí o poskytnutí dotace, přestože stěžovatelka v žalobě namítla, že před jeho vydáním měl žalovaný k dispozici technickou a obrazovou dokumentaci daného stroje. Odůvodnění městského soudu se tak míjí s podstatou žalobní argumentace. Nejvyšší správní soud se proto nyní nemůže zabývat obdobnou kasační námitkou, neboť je na městském soudu, aby se k této otázce vyjádřil jako první. V této souvislosti městský soud v dalším řízení rovněž vyjasní, o jaké rozhodnutí o změně rozhodnutí o poskytnutí dotace se konkrétně jedná. Stěžovatelka tvrdí, že jde o rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017. Ve správním spise je nicméně založeno rozhodnutí o změně, které bylo podepsáno 7. 11. 2017.

[24] Nejvyšší správní soud podotýká, že vypořádání těchto žalobních námitek je klíčové pro posouzení, zda stěžovatelka postupovala v souladu s výzvou, jestliže pořídila v rámci podporované aktivity separace bioodpadu bez svozových prostředků kolový traktor s čelním nakladačem, který zamýšlela použít pouze jako manipulační prostředek s odpady. Jelikož městský soud tyto námitky nevypořádal, zatížil napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbývá, než napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[25] S vypořádáním těchto námitek bezprostředně souvisí také námitka, dle které žalovaný rozhodoval ve skutkově shodných nebo podobných případech odlišně. Byť městský soud dospěl k závěru, že stěžovatelka odlišné zacházení nedoložila (viz bod [18] tohoto rozsudku), vyjasnění otázky, jaké stroje bylo možné v rámci podporované aktivity 3. 2. 1 odstavec druhý (bez svozových prostředků) pořídit pro separaci či oddělený sběr odpadu, může významně ovlivnit hodnocení stěžovatelkou předložených důkazů. Nejvyšší správní soud se proto za této situace věcně nezabýval kasačními námitkami, které se týkají pořízených strojů jinými příjemci dotace, neboť bude na městském soudu, aby v dalším řízení s ohledem na vypořádání námitek týkajících se možného pořízení kolového traktoru s čelním nakladačem jako manipulačního prostředku posoudil, zda žalovaný nepostupoval ve vztahu ke stěžovateli diskriminačně. Městský soud v této souvislosti rovněž zhodnotí, jaký význam pro účely výzvy má možnost multifunkčního využití vozidla a zápis o druhu vozidla v technickém průkazu i s ohledem na různé kategorie traktorů. Byť v bodě 55 napadeného rozsudku městský soud dospěl k závěru, že rozdíl v případě dotace poskytnuté městu Chýnov a stěžovatelkou je v tom, že město Chýnov pořídilo čelní nakladač, nijak nereflektoval, že stroj pořízený městem Chýnov má v technickém průkazu uvedeno jako druh vozidla traktor kolový kategorie T1 (obdobně také stroje uvedené v tabulce proplacených projektů předložené stěžovatelkou). V tom však spočívala pointa žalobní argumentace stěžovatelky.

[26] Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nicméně nebrání přezkumu dalších kasačních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj.

pokračování

7 Afs 212/2006 - 74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud se proto dále zabýval jedinou námitkou, kterou lze s přihlédnutím k nedostatku důvodů napadeného rozsudku vypořádat.

[27] Stěžovatelka namítá, že čestné prohlášení bylo požadováno pouze po žadatelích o dotaci, jejichž žádost administrovala společnost KONCEDO. Tato námitka není důvodná. Jednak stěžovatelka své tvrzení nijak nedoložila, jednak tato skutečnost nevyplývá ani ze správního spisu. Podle vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti byla naopak depeše zaslána všem příjemcům dotace, u kterých nebylo z žádosti zjevné, zda jsou řádně seznámeni s obsahem výzvy, tedy bez ohledu na osobu administrátora žádosti. Nejvyšší správní soud nicméně souhlasí se stěžovatelkou, že z e-mailové korespondence, doložené stěžovatelkou v řízení před soudem, nevyplývá, že by žadatelé o podporu měli v otázce možného pořízení traktoru pochybnosti, jak mylně uvedl městský soud v bodě 44 napadeného rozsudku. Depese totiž byla stěžovatelce zaslána 3. 5. 2017, kdežto e-mailová komunikace pochází z 16. 3. 2018. Pakliže by měli žadatelé o dotaci nejasnosti ohledně obsahu výzvy, které by vedly k zaslání depeše, muselo by tomu tak být na jaře roku 2017, kdy žalovaný depeši stěžovatelce zaslal. E-mailová komunikace proto tvrzené pochybnosti, jež měly vést k zaslání depeše, nedokládá. Nadto se jedná o interní komunikaci žalovaného, nikoliv o komunikaci s některým žadatelem o podporu.

IV. Závěr a náklady řízení

[28] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že napadený rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, a proto ho dle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm je městský soud vázán právními závěry uvedenými v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V novém rozhodnutí o věci rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[29] Městský soud si v dalším řízení rovněž ujasní, jaké rozhodnutí (opatření či rozhodnutí o námitkách) je předmětem přezkumu v řízení o žalobě s ohledem na § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném od 1. 1. 2018. Městský soud chybně vyšel ze znění tohoto ustanovení, jež bylo účinné do 19. 2. 2015 (viz bod 30 napadeného rozsudku), v důsledku čehož též vybral dva soudní poplatky za řízení o žalobě. Musí proto posoudit, zda je skutečně samostatným předmětem žaloby i opatření, nebo zda je předmětem přezkumu pouze rozhodnutí o námitkách, kterým bylo opatření přezkoumáno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. listopadu 2021

Petr Mikeš
předseda senátu

